

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Ing. M. Š., MBA**
bytem X.
zastoupen advokátem JUDr. Markem Šťastným
sídlem Ševčíkova 38, 341 01 Horažďovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. KUZZL-72579/2015, sp. zn. KUSP-49306/2015/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně svou žalobou jednak shora specifikované rozhodnutí žalovaného (nyní napadené rozhodnutí ve věci opravy rozhodnutí) a jednak rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. KUZL-72575/2015, sp. zn. KUSP-49306/2015/DOP/Mu, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce ve věci přestupku proti rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice (dále též „prvostupňový správní orgán“) ze dne 15. 6. 2015, č. j. MULU 9810/2015, sp. zn. 5901/2015/262/58. Posledně uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 25. 3. 2015 v 10:10 hod. na silnici č. II/492 na 13 km mezi obcemi Luhačovice a Dolní Lhota řídil motorové vozidlo tov. zn. X., RZ: X., v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem. Za spáchání daného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 13 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí změněno ve skutkové větě výroku s upřesněním postupu a způsobu určení hodnoty alkoholu v krvi žalobce na základě provedených dechových zkoušek a ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto (o žalobě, směřující proti rozhodnutí o přestupku, bylo soudem již pravomocně rozhodnuto pod sp. zn. 22 A 5/2016; pod touto sp. zn. 22 A 19/2017 bylo rozhodováno pouze o žalobě proti v záhlaví citovanému rozhodnutí žalovaného ve věci opravy zřejmých nesprávností).
2. Prvostupňový správní orgán zjistil následně nesprávnosti v písemném vyhotovení svého rozhodnutí o přestupku, pročež provedl jejich opravu podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), usnesením – oprava zřejmých nesprávností dne 17. 8. 2015, č. j. MULU 13628/2015, sp. zn. 5901/2015/262/58. Pochybení v písemném vyhotovení prvostupňového rozhodnutí vzniklo na str. 12 až za úplným zněním rozhodnutí (včetně poučení o opravných prostředcích). Jednalo se o tzv. „Sdělení účastníku řízení“, v němž se vyskytla zřejmá nesprávnost, která se netýkala výroku rozhodnutí ani zkoumaného přestupku. Výše citovaným opravným usnesením ze dne 17. 8. 2015 došlo k opravě zjištěné nesprávnosti: „*je obviněný J. H., nar. X., povinen odevzdat svůj řidičský průkaz na evidenci řidičů MÚ Luhačovice...*“ na správný text: „*je obviněný Ing. M. Š., MBA, nar. X., povinen odevzdat svůj řidičský průkaz na evidenci řidičů MÚ Strakonice...*“ Prvostupňový správní orgán zdůvodnil vznik zřejmé nesprávnosti, spočívající v záměně osoby přestupce a místa odevzdání řidičského průkazu, chybou v psaní, která se však nijak nedotkla výroku rozhodnutí, pročež byla tato nesprávnost opravena. Do souladu s realitou bylo uvedeno jak jméno žalobce, tak i místo odevzdání řidičského průkazu. Proti tomuto prvostupňovému opravnému usnesení podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím (napadeným touto žalobou). Jedinou odvolací námitkou, kterou bylo možno vztáhnout k prvostupňovému opravnému usnesení, bylo to, že obsah poučení napadeného rozhodnutí nesouvisel s projednávanou věcí, pročež poučení bylo chybné, což představovalo vážné procesní pochybení, mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V zamítavém rozhodnutí se s výtkami žalobce žalovaný vypořádal jednak odkazem na judikaturu NSS, a jednak uvedl, že z obsahu spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že až do vydání rozhodnutí o přestupku se celé řízení týkalo pouze žalobce M. Š. I v rozhodnutí byl žalobce správně identifikován správním orgánem, jak ve výroku, tak i v odůvodnění. Jedinou nepřesností, které se

správní orgán dopustil, byla pouze ta, která se vyskytla ve „Sdělení účastníku řízení“ a následně byla opravena v opravném usnesení. Není pochyb o tom, že závěrečná část rozhodnutí na str. 12 nazvaná „Sdělení účastníku řízení“ se týkala také žalobce M. Š., přestože správní orgán omylem - písařskou chybou uvedl v tomto sdělení (tedy nad rámec vlastního rozhodnutí) jméno jiného účastníka řízení. Následně vydané opravné usnesení má plnou oporu ve spisovém materiálu. Žalovaný závěrem zdůraznil, že pochybení nemuselo být opravováno opravným usnesením, neboť správní řád počítá s možností vydat opravné rozhodnutí teprve při chybě ve výroku rozhodnutí a s vydáním opravného usnesení teprve při chybě v odůvodnění nebo poučení. K takovým chybám nedošlo. Sdělení účastníku řízení není povinnou náležitostí rozhodnutí a jde výslovně o informativní sdělení nad rámec náležitostí rozhodnutí uvedených v § 68 odst. 1 správního řádu. Žalovaný také odmítl, že by pochybení prvostupňového správního orgánu bylo vážnou procesní vadou, která by mohla vést až k nezákonnosti, jak namítal žalobce.

3. Krajský soud dále upřesňuje průběh soudního řízení ve věci obou podaných žalob. U zdejšího soudu totiž žalobce podal dne 26. 1. 2016 žalobu, kterou jednak směřoval proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného, a dále proti jinému rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. KUZL-72579/2015, sp. zn. KUSP-49306/2015/DOP/Mu, kterým bylo rozhodnuto o přestupku. Posledně uvedené rozhodnutí žalovaného bylo krajským soudem v Brně již přezkoumáno pod sp. zn. 22 A 5/2016, přičemž soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 20. 12. 2017, č. j. 22 A 5/2016-55. Proti rozsudku podal sice žalobce kasační stížnost, avšak řízení o ní NSS zastavil usnesením ze dne 15. 2. 2018, č. j. 4 As 9/2018-34, neboť žalobce nezaplatil soudní poplatek. Rozhodnutí krajského soudu ve věci přestupku již nabylo právní moci. Jelikož se uvedená přestupková věc nehodila ke společnému projednání s věcí v záhlaví uvedenou (oprava zřejmých nesprávností), krajský soud rozhodl usnesením ze dne 10. 8. 2017, č. j. 22 A 5/2016-51, o vyloučení věci týkající se opravy zřejmých nesprávností (napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. KUZL-72579/2015, sp. zn. KUSP-49306/2015/DOP/Mu) k samostatnému projednání pod tuto sp. zn. 22 A 19/2017, kde je rozhodnutí nyní přezkoumáno.

II. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žaloba byla obsahově koncipována především proti rozhodnutí o přestupku (o něm již bylo soudy pravomocně rozhodnuto pod jinou spisovou značkou) a jen okrajově napadala rozhodnutí žalovaného ve věci opravy zřejmých nesprávností. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného (oprava zřejmých nesprávností) žalobce vytýkal pouze to, že rozhodnutí bylo zatíženo procesními vadami, které měly vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pochybení žalobce spatřoval v tom, že obsah poučení prvostupňového rozhodnutí ze dne 15. 6. 2015 (ve věci přestupku) byl chybný a nesouvisel s projednávanou věcí (byl uveden jiný žalobce a evidence řidičů jiného městského úřadu). Oprava tohoto poučení (uvedeného v rozhodnutí ze dne 15. 6. 2015) byla provedena prvostupňovým správním orgánem dne 17. 8. 2015, a to usnesením – opravou zřejmých nesprávností. Žalovaný pak k odvolání žalobce prvostupňové rozhodnutí rozhodnutím ze dne 24. 11. 2015 potvrdil a odvolání zamítl.
5. Jelikož procesní pochybení dosahovaly podle žalobce takové intenzity, že činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí

žalovaného, jakož i prvostupňové rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitky považuje za nedůvodné. Správní orgán opravil zjištěnou nesprávnost opravným usnesením, proti kterému se žalobce odvolal. Pochybení prvostupňového správního orgánu shledal žalovaný formální chybou v psaní, která v žádném případě nemohla založit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé ani vážné procesní pochybení správního orgánu. V dalším žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
7. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
9. Žalobce předmětnou žalobou požadoval přezkoumat usnesení – oprava zřejmých nesprávností, které vydal Městský úřad Luhačovice dne 17. 8. 2015, č. j. MULU 13628/2015, sp. zn. 5901/2015/262/58, a dále druhostupňové rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 24. 11. 2015, č. j. KUZL-72579/2015, sp. zn. KUSP-49306/2015/DOP/Mu, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice o opravě zřejmých nesprávností.
10. Předmětem opravného usnesení byla oprava zřejmých nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu, které se týkaly nesprávných údajů (jiné jméno a příjmení žalobce a jiná evidence řidičů při městském úřadu), jež byly obsaženy v úplném závěru písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí o přestupku žalobce, tedy až v části za poučením o opravných prostředcích na str. 12 s názvem „Sdělení účastníku řízení“.
11. Ve shodě s prvostupňovým usnesením o opravě zřejmých nesprávností, a také rozhodnutím o odvolání, krajský soud uvádí, že uvedená zřejmá nesprávnost, spočívající v uvedení jiné osoby než je osoba žalobce, a také v uvedení nesprávného místa, kam má být odevzdán řidičský průkaz, jež byly obsaženy v závěru písemného vyhotovení rozhodnutí v rámci pasáže „Sdělení účastníku řízení“, nepůsobily nezákonnost rozhodnutí ani dotčení na právech žalobce. Údaje sice nesprávné byly, avšak z celého kontextu správního rozhodnutí (výroku i odůvodnění rozhodnutí), jakož i z celého správního řízení, je zřejmé, že se jednalo o osobu žalobce Ing. M. Š., MBA, trvale bytem ve S. a nikoliv o osobu J. H., trvale bytem v L., jež byl mylně v závěrečném sdělení účastníku řízení uveden. Byl to právě žalobce, Ing. M. Š., MBA, jež byl shledán vinným z přestupku a jemuž byla předmětným rozhodnutím uložena sankce zákazu řízení, včetně povinnosti k náhradě nákladů správního řízení, a nikoliv druhá zmíněná osoba, jež byla mylně, především díky

administrativní chybě, uvedena v závěrečném Sdělení účastníku řízení. V závěrečném Sdělení účastníku řízení byly obsaženy pokyny řidiči v případě uložení sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, tedy především v jaké lhůtě a kde má být odevzdán řidičský průkaz. Připomenuta byla také sankce, která řidiči hrozí v případě neodevzdání řidičského průkazu, a dále zde byly zmíněny podmínky, za nichž lze vrátit řidiči řidičský průkaz. Z obsahu tohoto „Sdělení“ je zřejmé, že jde o obecně platné informace, které správní orgán zjevně poskytuje v každém rozhodnutí o přestupku (v případě uložení sankce zákazu činnosti), pročez toto obecné informativní sdělení kopíruje a „přetahuje“ pomocí počítačového programu z jednoho rozhodnutí do jiného rozhodnutí. Zjevně proto došlo k uvedení nesprávného městského úřadu i žalobce. Jednalo se tak o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení prvostupňového rozhodnutí o přestupku.

12. Přestože výše uvedená zřejmá nesprávnost se netýkala výroku rozhodnutí, prvostupňový správní orgán se rozhodl provést její opravu usnesením. Využil k tomu § 70 správního řádu, podle něhož platí, že opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem s právního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
13. Výkladem právních předpisů a judikatury správních soudů lze dospět k závěru, že zřejmou nesprávností je třeba rozumět evidentní písařské pochybení při vyhotovování rozhodnutí a každá taková nesprávnost by měla být doložitelná porovnáním daného údaje, slova či slovního spojení s jejich správným užitím v podkladech pro vydání daného rozhodnutí v obsahu souvisejícího spisu. Stávající právní úprava počítá s tím, že oprava zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí se provádí diferencovaně ve formě rozhodnutí (§ 67 správního řádu) nebo usnesení (§ 76 správního řádu), podle toho, zda je předmětem opravy nesprávnost ve výroku, nebo nesprávnost v jiných částech či údajích rozhodnutí. K opravě zřejmých nesprávností soud odkazuje zejména na judikaturu NSS, konkrétně na jeho rozsudek ze dne 25. 2. 2009, č. j. 1 As 112/2008-56, a dále také na rozsudek ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400.
14. Proti opravnému rozhodnutí či usnesení se lze odvolat, přičemž předmětem odvolání, a také návazného odvolacího řízení, může být jen změna provedená danou opravou. Takovým odvoláním nelze mířit na ostatní otázky.
15. Výše uvedené vyplývá rovněž z rozsudku NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, který zdůraznil, že institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že opravy se musí týkat pouze formálních nepřesností, písařských překlepů, oprav dat a rodných čísel nebo opravy početní chyby a bezesporu sem spadá i nesprávná identifikace účastníka řízení. Na druhou stranu opravným usnesením či rozhodnutím nemůže dojít ke změně stanovených práv a povinností, o nichž bylo v opravovaném rozhodnutí rozhodováno.

16. V podstatě jedinou žalobní námitkou byla žalobcem tvrzená procesní vada, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí, a to chybný obsah poučení v rozhodnutí o přestupku ze dne 15. 6. 2015, jenž byl následně opravován opravným usnesením ze dne 17. 8. 2015. S uvedeným postupem žalobce spojoval nezákonnost rozhodnutí.
17. Krajský soud nemohl žalobci přisvědčit. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobce napadá závěrečnou část prvostupňového rozhodnutí o přestupku, konkrétně pasáž na straně 12 písemného vyhotovení rozhodnutí nazvanou „Sdělení účastníku řízení“, kde bylo zjevně omylem uvedeno jméno a příjmení jiného účastníka řízení (J. H.) než žalobce. Současně byl uveden jiný městský úřad pro odevzdání řidičského průkazu. Jednalo se o zcela obecné informace poskytované účastníkům řízení v případě uložení sankce zákazu činnosti (především informace, do kdy odevzdat řidičský průkaz a na jakém místě) nad rámec povinných náležitostí rozhodnutí. V žádném případě nejde o povinnou náležitost rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 1 správního řádu nebo § 68 odst. 5 správního řádu. Nejde tedy o výrokovou část rozhodnutí, odůvodnění rozhodnutí ani o poučení o možném podání odvolání (délka odvolací lhůty, počátek běhu odvolací lhůty, který orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává). Žádná z výše citovaných obligatorních náležitostí rozhodnutí o přestupku neobsahovala jakékoliv nesprávnosti. Rozhodnutí o přestupku naopak obsahovalo všechny zákonné náležitosti ve smyslu § 68 odst. 1 a 5 správního řádu. Také ze spisového materiálu vyplynulo, že se celé správní řízení o přestupku až do vydání rozhodnutí o něm týkalo žalobce (obviněného) M. Š. Také v předmětném rozhodnutí správní orgán správně identifikoval účastníka řízení, a to jak ve výroku rozhodnutí, tak i v jeho odůvodnění. Jedinou nepřesností, které se správní orgán dopustil, je chybné označení účastníka řízení a městského úřadu ve Sdělení účastníku řízení v samém závěru písemného vyhotovení rozhodnutí. To také bylo předmětem opravného usnesení. Soud nemá žádné pochybnosti o tom, že tato závěrečná pasáž rozhodnutí na str. 12 nazvaná „Sdělení účastníku řízení“ se týkala rovněž žalobce M. Š., ač správní orgán omylem administrativní chybou uvedl jméno jiného účastníka řízení a jiný městský úřad neodpovídající trvalému bydlišti žalobce. Správní orgán tuto zřejmou nesprávnost opravil nad rámec svých povinností usnesením tak, aby nesprávné údaje uvedl do souladu s obsahem celého rozhodnutí a s osobou žalobce Ing. M. Š., MBA, jenž byl správně uveden ve výroku předmětného rozhodnutí. Opravné usnesení mělo rovněž plnou oporu ve spisovém materiálu.
18. Ve shodě s žalovaným krajským soudem uvádí, že prvostupňový správní orgán nemusel své pochybení napravovat opravným usnesením, neboť správní řád počítá s vydáním opravného rozhodnutí jen při chybě ve výroku rozhodnutí (to se v daném případě nestalo) a dále s možností vydat opravné usnesení při chybě v odůvodnění nebo poučení (také se v posuzovaném případě nestalo). Zmíněné „Sdělení účastníku řízení“ není povinnou náležitostí rozhodnutí správního orgánu a v závěru písemného vyhotovení rozhodnutí jej správní orgán použil výslovně nad rámec náležitostí rozhodnutí uvedených v § 68 odst. 1 správního řádu. Jednalo se o obecnou instruktaž pro obviněného z přestupku, kam má po skončení řízení odevzdat svůj řidičský průkaz a v jaké lhůtě to má nejpozději učinit. Tyto obecně platné informace nepatří do povinných náležitostí rozhodnutí o přestupku a správní orgán je tam použil zcela nad rámec zákona. Pochybení tohoto druhu v této nezávazné části rozhodnutí se tak nemohl nijak dotknout právní sféry žalobce a způsobit nezákonnost samotného rozhodnutí. Ve shodě s judikaturou správních soudů krajský soud

uvádí, že pochybení prvostupňového správního orgánu nepředstavuje vážnou procesní vadu, která by mohla vést až k nezákonnosti rozhodnutí, jak namítal žalobce.

19. Prvostupňový správní orgán opravil zřejmou nesprávnost svého rozhodnutí o přestupku opravným usnesením, proti kterému se žalobce odvolal. Pochybení prvostupňového správního orgánu shledal žalovaný formální chybou v psaní, která v žádném případě nemohla založit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé a ani procesní pochybení správního orgánu. Těmto závěrům krajský soud přisvědčil.
20. Soud se také zamýšlel nad tím, zda opravné usnesení vydané podle § 70 správního řádu, kterým byly opraveny zjevné chyby v psaní či zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení správního rozhodnutí o přestupku, a které se netýkalo výroku rozhodnutí, nemá hmotněprávní účinky, pročez by se nejednalo o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. V takovém případě by byla žaloba směřující proti tomuto rozhodnutí nepřipustná ve smyslu § 70 písm. a) s.ř.s. a musela by být odmítnuta bez meritorního přezkumu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s. Z procesní opatrnosti, a také s ohledem na judikaturu NSS, krajský soud k uvedenému závěru nedospěl a meritorním přezkumem rozhodnutí raději poskytl žalobci více práv.
21. Podle rozsudků NSS ze dne 25. 2. 2009, č. j. 1 As 112/2008-56, platí, že „*opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, má hmotněprávní účinky. Takové rozhodnutí je proto rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., žaloba proti němu však bude přípustná jen za podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků (odvolání podle § 70 in fine správního řádu).*“

V. Závěr a náklady řízení

22. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.